

KOHOLT
A FORGED

&

TÖRÉKENY
DELICATE

JÖVŐ
FUTURE

Gustavo Balbela

Elsa Gregersdotter

Andrej Lamut

Ida Nissen

André Viking

Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központ
Robert Capa Contemporary Photography Center

KOHOLT ÉS TÖRÉKENY JÖVŐ
A FORGED AND DELICATE FUTURE

2021. augusztus 18. - szeptember 19.
August 18 - September 19, 2021

Kurátor: Eric Lawton
Curated by Eric Lawton

„A káoszról harmóniában és gyönyörűen
emelkedik ki a jövő.”

Emma Goldman (1869–1940),
anarchista politikai aktivista és feminista író

*“Out of the chaos the future emerges
in harmony and beauty.”*

Emma Goldman (1869 - 1940),
anarchist political activist and feminist writer

A *Koholt és törekeny jövő* című kiállítás öt olyan művészt – Gustavo Balbela, Elsa Gregersdotter, Andrej Lamut, Ida Nissen és André Viking – mutat be, akik a múlt és a jelen mulandóságának rekonstruálásával alternatív jövőképeket vázolnak fel, miközben próbálnak eligazodni törekeny világunkban. Az alkotók – az országaikat súlytó egyre erősödő autoriter kormányhatalom, dezinformációs kampányok és ökológiai katasztrófák terhei közepette – gyakran kombinálnak nem összefüggő szöveg- és képrészleteket itt kiállított alkotásaikban. Az archív médiumok kombinációjának elforgatásával, kitágításával és átrendezésével egy sokkal bizonytalanabb és árnyaltabb jövő vízióját vetítik elénk.

A talált dokumentumokból álló archívum elemei között vannak újságok, családi fotóalbumok, levelek, közösségi média kommentek és még invazív növényfajok is. A művészek ahelyett, hogy alávetnék magukat a kaotikus és abszurd dolgokkal teli status quónak, inkább fejest ugranak a rendezetlenség állapotába és beferezett művészi anyagként tekintenek az általuk felfedezett részletekre. Minden tartalomfoslány átformálható az adott művész saját képére, a világ és végső soron önmaguk megértésének eszközeként.

Míg a művészek egy része a külvilágra reflektál, mások befelé fordulnak. Egy részük a személyes emlékekre

A *Forged and Delicate Future* highlights five international artists — Gustavo Balbela, Elsa Gregersdotter, Andrej Lamut, Ida Nissen and André Viking — who reconstruct past-and-present-day ephemera in order to navigate the world's fragile state and propose alternative futures. In this exhibition, contemporary artists frequently combine disjointed text and image fragments against the backdrop of countries and homes infiltrated by rising authoritarian governments, disinformation campaigns, and ecological disasters. By twisting, stretching, and rearranging archival combinations of media, a more precarious and nuanced reality emerges.

A medium of found documentation, the archive can take the form of newspapers, family photo albums and even invasive plant species. Rather than submit to a chaotic and absurdity filled status quo, these artists dive headfirst into the disorder, treating each item they discover as a wholly formed piece of artistic material. Each shard of content can be reconfigured in each artist's own image as a way to make sense of the world and, ultimately, of themselves.

While some artists reflect on the external world, others turn inward. Some focus on personal memories, while others question whether the archive can fully encapsulate truth.

összpontosít, mások arra a kérdésre keresik a választ, vajon az archívum képes-e teljesen megragadni az igazságot. Ahogy a családi elbeszélések és történetek nemzedékeken át öröklődnek, idővel gyakran megváltoznak és átalakulnak. A művek végső soron a lehetőségek többértelműségét tükrözik, félredobva az abszolút igazság fogalmát egy válasz nélküli, kérdések által tarkított metavilág kedvéért.

As family narratives and stories pass down through generations, they often shift and mutate as time progresses. Ultimately, the works reflect an ambiguity of possibility, casting aside notions of absolute truth in favor of liminal realms punctuated by questions without answers.

Alkotói szövegek

Artist Texts

A brazil művész, **Gustavo Balbela** braziliai újságokban talált szöveget és képeket helyez egymás mellé a *Semmi sem lesz már olyan, mint azelőtt* című sorozatában. A tekintélyelvű, valamint a számos társadalmi és politikai kérdésben tagadó-elutasító álláspontot képviselő brazil kormány baljós felemelkedése idején megfogalmazott, rosszat sejtető címsorokat a helyi nyomtatott médiából kiemelt, banális képekkel párosítja össze. Az eredményként kapott elrendezés egy olyan kaotikus helyzetre világít rá, ahol a hírek látszólag merev keretei szétesnek, és arra készítetik a nézőt, hogy eltöprengjen a széttöredezett abszurdításokon. A fizikai kollázsok egy olyan korban élt élet új valóságát tárják fel, amelyet az objektivitás hiánya és az olyan bizonyosságok összeomlása, mint a szabadság és az egészség, határoznak meg. Balbela abban a környezetben, ahol az igazság és a valóság látszólag elveszíti tudatos jellegét, még tovább boncolgatja a tartalmat, hogy értelmet rendeljen egy olyan világhoz, amelynek látszólag egyáltalán nincs semmi értelme.

Brazilian artist **Gustavo Balbela** juxtaposes found text and images from Brazilian newspapers in his series *Nothing Will Be As Before*. Constructed in the shadowed rise of an authoritarian and denialist Brazilian government, foreboding headlines are paired against disconnected, banal images from local print media. The resulting form highlights a chaotic arrangement where seemingly rigid news frameworks fall apart and leave the viewer reckoning with fragmented absurdities. Physical collages expose this new reality of living in an age defined by a lack of objectivity and collapsing certainties such as freedom and health. In an environment where truth and reality seem to lose all consciousness, Balbela further dissects the content, assigning meaning to a world that doesn't seem to have any meaning at all.

Curitiba, PR, Brasil, 2021

A szöveg balról jobbra:
Ez a mély rejtély, ez a 'tetszik vagy nem tetszik'
6 szavazattal 5 ellenében, a Legfelsőbb Bíróság
elutasítja az alkotmányt

Curitiba, PR, Brasil, 2021

Text from left to right:
It's the deep mystery, it's the *like it or not*
By 6 to 5 votes, Supreme Court rejects the Constitution

Olyan aranyosak a füleid című filmjében a svéd művész, **Elsa Gregerdotter** a női barátság intimitását vizsgálja. Az idősebb nők beszélgetéseiről készített felvételeket olyan feliratokkal gazdagítja, melyeket Gregerdotter az élete során kapott rosszindulatú megjegyzésekből állított össze. Egy nő például ilyen megjegyzést tesz a másiknak: „Milyen furcsa, hogy valaki, aki annyira szép, mint te, egyúttal ennyire utálatos is tud lenni.” Ez a mesterséges párosítás áthidalja a szakadékot a fiatalabb nőként szerzett személyes tapasztalatok és a generációkon átnyúló kontextusba helyezett értelmezések között. A jelentés maga a befogadó, illetve a néző perspektívájától és életkorától függően változhat, mivel ők egy időben elgondolkoznak saját emlékeikről és beszélgetéseikről is. Ezek a női testtel kapcsolatos negatív-pozitív kritikái megjegyzések rávilágítanak a nyelvi kifejezés váltakozó természetére és arra a kettősségre, miszerint egyszerre képes kegyetlenül abszurd és humoros is lenni.

In the film *Your Ears Are So Cute*, Swedish artist **Elsa Gregerdotter** explores the intimacy of female friendship by interspersing footage of older women in mid-conversation with subtitles crafted from backhanded compliments Gregerdotter has received over the course of her life. For example, one woman comments to the other, “It’s strange that someone as beautiful as you, can be so ugly at the same time.” This forced pairing bridges the divide between her authentic experiences as a younger woman and the interpretations staged in a cross-generational context. Meaning can shift depending on the perspective and age of the recipient, as well as the viewer, as they reflect upon their own memories and conversations. These negative-positive criticisms about the female body reveal the oscillation of language and its dual ability to be both cruelly absurd and humorous at the same time.

Tudom, hogy igyekszel és mindenkinek jót akarsz, de szinte sosem úgy alakulnak a dolgok, ahogy azt képzeled

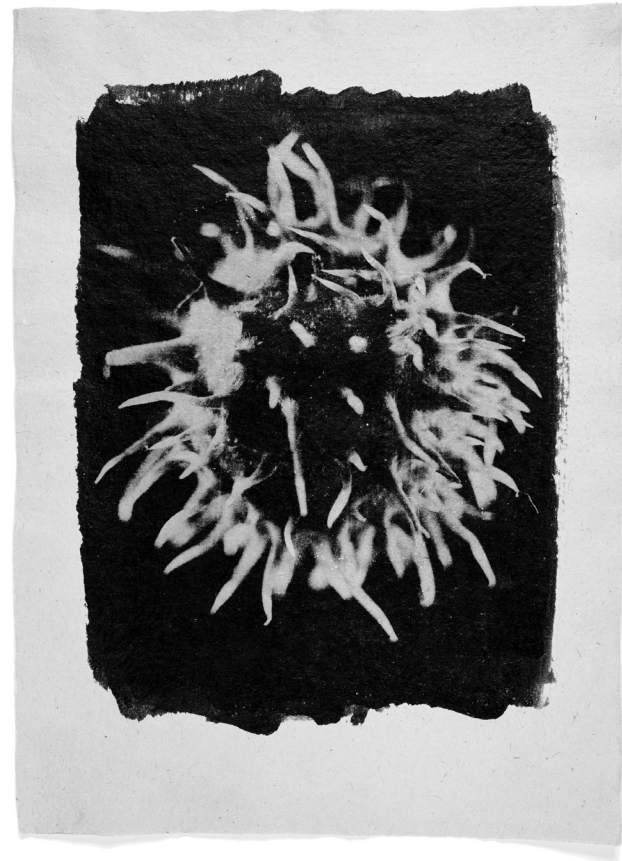
Állókép és felirat a *Du har så söta öron* | *Olyan aranyosak a füleid* című film-ből

I know you try and have good intentions for everyone but it hardly ever ends up that way

Still and caption from film, Du har så söta öron | Your ears are so cute

A szlovén művész, **Andrej Lamut** a környezetrombolást a fenntarthatóság katalizátorának tekinti. *Invazív idegen fajok* című sorozatában az invazív növényfajokból készült papírt különféle analóg filmtechnikákkal, köztük folyékony emulziókkal ötvözi. Lamut új kontextusba helyezi az őshonos ökoszisztémák elpusztításáról ismert, invazív növényfajok témáját, olyan médiumnak tekintve azokat, amelyből új, furcsa absztrakt formák hozhatók létre. Az így létrejött művek olyan káros növényeket mutatnak be, mint a japán keserűfű vagy a kanadai aranyvessző, feltárva azok nem e világi, idegen formákra emlékeztető valódi karakterét. Emellett Lamut az invazív növények pusztító környezetükből való eltávolításának fizikai aktusán keresztül aktívan támogatja a természetes környezet rehabilitációját.

Slovenian artist **Andrej Lamut** considers environmental destruction as a catalyst for sustainability by combining paper made from invasive plant species with various analog film techniques, including liquid emulsion, in his series *Invasive Alien Species*. Lamut recontextualizes the subject matter of invasive foreign plants, known for destroying native ecosystems, as a medium from which to build upon new strange abstract forms. The ensuing works showcase harmful plants like Japanese Knotweed and Canadian Goldenrod, by revealing their true character, reminiscent of otherworldly alien forms. Additionally, in the physical act of removing invasive plants from their destructive environment, Lamut actively supports the rehabilitation of his native environment.

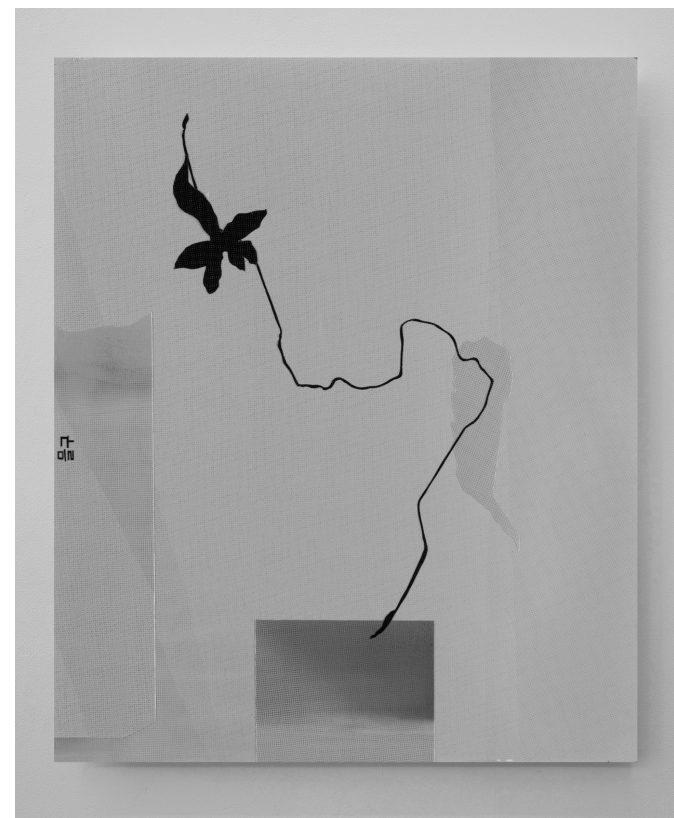

Aesculus Hippocastanum
(közönséges vadgesztenye) tanulmány 01, 2021

Aesculus Hippocastanum
Study 01, 2021

A dán művész, **Ida Nissen** a *Készíts leltárt* című sorozatában fizikai kollázsokat készít fotogramok – fényképezőgép nélkül, sötét helyiségben, a fény közvetlenül fényérzékeny papírra történő exponálásával, negatív használata nélküli képek – darabokra vágásával, átalakításával és összeragasztásával. Az így létrejövő formák egymásba fonódó kombinációi a színes, absztrakt emulziókon át egyfajta reakcióként értelmezhetőek a folyamatosan változó világgal való szembenézés aktusára. Olyan tematikus és költői szimbólumok bukkannak fel, mint az orchidea, amely Nissen dél-koreai örökségére és nevére utal. Az ismerős és ismeretlen határán elhelyezkedő munkák Nissen saját személyes igazságkeresésére mutató vezérfonalat kínálnak, anélkül, hogy szükségszerűen egyértelmű válaszokkal vagy állásfoglalásokkal szolgálnának.

In her series, *Compile Your Inventory*, Danish artist **Ida Nissen** constructs physical collages by cutting up, transforming, and gluing together photograms — camera-less images created in a dark room by exposing light directly onto light sensitive paper without the use of a negative. The combination of tactile symbols interwoven across colorful abstract emulsions acts as a response to the slippery, complex undertaking of facing an ever-changing world. Thematic and poetic symbols emerge, such as the orchid, a reference to Nissen's South-Korean heritage and name. Situated on the boundary between the familiar and unknown, the works offer clues pointing towards Nissen's own personal quest for truth, without necessarily providing any clean answers or resolutions.

Cím nélkül, 2020

Untitled, 2020

A dán művész, **André Viking** a *Szia „lelki társ”* című sorozatában saját családjának az archívumát használva építi újra a széttöredezett családi narratívákat. Viking a családi albumokból vett fényképek és az apja bebörtönzése alatt a családjának írt levelek összekombinálásával tekinti át azt, hogy az identitások hogyan változhatnak meg a vizuális és a szöveges tartalom összekapcsolásának és szétválasztásának függvényében. A fotográfia szofisztikáltsága csak bizonyos mértékű precizitásra képes, míg a szöveg, különösen az elsődleges forrásanyag még tisztábbá teheti a szándékot. A melankolikusnak értelmezhető jelenetek hirtelen humorossá válnak és fordítva. A sorozat az emlékezet és az identitás kapcsolatát helyezi előtérbe, ahogy az a családi archívum szemszögéből látható.

Danish artist **André Viking** employs his own family archive to rebuild fragmented domestic narratives in his series, *Hello “Soul Mate”*. Combining photos from family albums with letters his father wrote to his family while incarcerated, Viking considers how identities can shift depending on the coupling and decoupling of visual and textual content. The subtlety of photography can only offer so much precision whereas text, especially primary source material, can extend the clarity of intention. Scenes which could be interpreted as melancholy suddenly become humorous and vice versa. The series also spotlights the connection and interplay between memory and identity as seen through the lens of the family archive.

Jó volt látni téged a születésnapomon – lehet, hogy nem látszik, de nehéz uralkodnom az érzéseimen, amikor látogatóim vannak, és azzal a tény-nyel kapcsolatban is, hogy felügyelet alatt állok. Az embernek egyszerűen nincs kedve teljesen megnyílni.

Kép- és szövegpár a *Szia „lelki társ”* (2021) című sorozatból

It was nice to see you on my birthday — it might not be obvious, but it can be hard to manage my feelings with visitors and the fact that there is supervision, you just don't feel like opening up completely.

Image and text pairing from series *Hello, “Soul Mate”*, 2021

Beszélgetés

Eric Lawton kurátor és a művészek - **Gustavo Balbela, Elsa Gregersdotter, Andrej Lamut, Ida Nissen** és **André Viking** beszélgetése

Conversation

Curator **Eric Lawton** and artists — **Gustavo Balbela, Elsa Gregersdotter, Andrej Lamut, Ida Nissen** and **André Viking** — in conversation

* A beszélgetésre 2021. július 15-én került sor, és az érthetőség kedvéért lerövidítettük és szerkesztettük azt.

* This interview was conducted virtually on July 14, 2021 and has been edited and condensed for clarity.

Eric Lawton Vágjunk a dolgok közepébe. Pesszimisták vagy optimisták vagytok?

André Viking Megfelelően egyensúlyban kell tartani a kettőt.

Elsa Gregersdotter Nehéz kimondani, de, azt hiszem, pesszimista vagyok.

Andrej Lamut Alapból azt mondanám, hogy pesszimista vagyok, de bizonyos dolgokban egészen optimista tudok lenni. Ha valóban választanom kellene, akkor igen, pesszimista vagyok.

Ida Nissen Azt gondolom, hogy rám mindkettő igaz. Művészként optimistának kell lenned. Mindig bíznod kell abban, amit nap mint nap létrehozol. Ugyanakkor, ha elkezdenék túlságosan kételkedni a dolgokat illetően és elkezdenék túlságosan kételkedni saját magamban, akkor teljesen abba hagynám a munkát, ami pesszimistává tenne. Idővel megtanultam, hogy egy együttműködésben megvalósuló projekt során az a legjobb, ha bízunk az ösztöneinkben és a munka elkészítése során nem támaszkodunk túlságosan senki másra. Az egyéni elképzeléseket annyira nehéz átadni. Azaz innen nézve nekem saját magamnak kell elkészítenem a művet, ami pedig, azt hiszem, pesszimistává tesz.

Eric Lawton Hadd pontosítsam ezt a kérdést, amely egyaránt vonatkoz-

Eric Lawton Let's get to the heart of the matter. Are you a pessimist or an optimist?

André Viking You have to have a good balance of both.

Elsa Gregersdotter It's hard to say I'm a pessimist, but I think I am.

Andrej Lamut Generally, I would say I'm a pessimist, but for some things I can be quite optimistic. But if I had to decide definitively, yes, I'm a pessimist.

Ida Nissen I think it's both for me. As an artist, you have to be an optimist. You have to keep trusting in what you create day after day. On the other hand, If I start to question things too much and question myself too much, I would stop making work all together, which would make me a pessimist. Over time, I've also learned that when collaborating it's best to trust your instincts and not to rely too much on anybody else in creating your work. Communicating a personal vision is just so difficult. In that regard, I have to make the work myself, which I guess makes me a pessimist.

Eric Lawton I should clarify this question. This could mean your work, or it could just mean the state of the world in general, or how you feel about the direction of the world.

hat a munkátokra, vagy csak úgy általában a világ állapotára. De akár arra is, ahogy a világ dolgainak alakulásával kapcsolatban éreztek.

Gustavo Balbela Mind a saját szempontomból, mind a világ állapotát illetően teljesen pesszimista vagyok. Azzal is egyetértek, amit Ida mondott, és erről beugrik egy kép is: úgy érzem, mintha egy repülőgépen ülnék, ami lángokban áll, és én próbálok kimenekülni a tűzből, de nincs hová. Még ha reménytelennek tűnik is, és nem tudom megmenteni a saját életemet, ez nem jelenti azt, hogy legalább ne próbáljam meg. A tűz egyre nagyobb, a repülőgép zuhan lefelé, de a munkának folytatódnia kell. Próbálok valami nagyon fontosat közölni, és próbálok kialakítani a kritikus gondolkodás mechanizmusát, hogy tökéletesen megértssem vezetőink alapvető mulasztásait. Ennek ellenére továbbra is pesszimista vagyok azt illetően, hogy a munka valóban érdemi változásokat eredményezhet-e a világban.

Eric Lawton Gustavo, szerintem lenyűgöző a munkád, mert a sorozattal kaotikus környezetként mutatod be a világot, és nem próbálsz meg értelmezni annak zűrzavarát. Ahelyett, hogy kontextusba helyeznél mintákat vagy perspektívákat, melyek sokkal koherensebbé vagy érthetőbbé tennék a projektet, az sokkal inkább arról szól, hogy belemerülsz a káoszba, és átalakítod

Gustavo Balbela I'm totally pessimistic from a personal perspective as well as regarding the state of the world. I also agree with what Ida said, and this particular image comes to mind — I feel like I'm in a plane that's on fire, and I'm trying to escape from the flames but there's nowhere to escape. Even though it seems hopeless, and I won't be able to save my life, that doesn't mean I shouldn't try. The fire is growing and the plane is falling, but the work must continue. I'm trying to communicate something very important and develop a mechanism for critical thinking — to fully understand the ultimate failures of our leaders. Nevertheless, I'm still pessimistic the work can lead to actual substantive change in the world.

Eric Lawton Gustavo, I think your work is compelling because you present the world and your series as this chaotic environment, as opposed to trying to make sense of its disorder. Instead of contextualizing patterns or perspectives that will make it more coherent or more understandable, your project is much more about leaning into the chaos and transforming it into something even more disordered — which is an unexpected solution to today's problems, whether it's the failure of government or any other type of colossal incompetence.

Gustavo Balbela Yeah, that's very interesting to hear. I had never really

valami sokkal zűrzavarosabbá – ez váratlan megoldást kínál napjaink problémáira, legyen szó a kormány kudarcáról vagy bármilyen más, kolosszális alkalmatlanságról.

Gustavo Balbela Igen, nagyon érdekes ezt hallani. Igazából sohasem gondoltam még így erre, mert ez a megközelítés valójában teljesen ellentétes azzal, amit a munkáim túlnyomó részénél alkalmazok. Azok leginkább tiszta fotográfiai munkák. Fotográfusi tevékenységem elsősorban a városi tájhoz kapcsolódik, nagyon rendezett módon. A város tiszta és rendezett keretezésére töreksem, ami segít megérteni azt. Ezeknél a kollázsoknál azonban pont ennek az ellenkezőjét próbálok elérni. Lemondok a rendről, és megpróbálok kideríteni, tudok-e valamilyen teljesen más irányba mutató dolgot alkotni.

Eric Lawton Ez felvet egy mindenkinek szóló, jó kérdést: miért távolodtatok el a tiszta fotográfiától vagy az objektívalapú fotográfiától, amely valódi, élő jelenetet ábrázol, mindenki vagy szöveget, vagy archívumot használ, függetlenül attól, hogy valamilyen fizikai dologról van szó, vagy valamilyen kapott-talált szöveget használatáról.

Elsa Gregersdotter Úgy gondolom, hogy a szöveg más dimenziót tud kölcsönözni a munkának, ezért ami-

thought about it like that because actually that's quite the opposite approach I take in most of my other work, which is mostly straight photography. Most of my photographic practice relates to the urban landscape in a very ordered way. I search for a clean and ordered framing of the city as a means to making sense of it. However, in these collages I'm trying to do the opposite. I'm giving up on order and trying to see if I can make something in a completely different direction.

Eric Lawton That brings up a good question for everyone: why did you shift away from straight photography or purely lens-based photography that depicts a real live scene without any manipulation? Everyone here is either using text or an archive, whether it be a physical thing that you're taking from the world or you're using text you received or found.

Elsa Gregersdotter I think that text can bring another dimension to the work, so when you put text and image together, they can show something unexpected. I think it's nice to play with them.

Eric Lawton In regards to text, which a lot of you are working with, you're playing with the idea that when we read multiple objects, signs and symbols as humans do, we try to make connections between them. Visual literacy is encoded in

kor szöveget és képet raksz össze, azok valami váratlant tárhatnak eléd. Szerintem jól el lehet velük játszani.

Eric Lawton Ha már szóba került a szöveg, amellyel sokan dolgoztok... Mindannyian eljátszotok azzal a képzzel, hogy amikor egyszerre több tárgyat, jelet és szimbólumot értelmezünk, ahogy azt az emberek szokták, akkor megpróbáljuk ezeket összetársítani. A vizuális műveltség pedig ahhoz, hogy megtaláljuk ezeket a kapcsolódásokat, bele van kódolva a DNS-ünkbe – de mi történik akkor, ha nem létezik az a bizonyos egy-az-egyhez megfelelés? Legtöbbször, amikor vizuális anyagokat és szövegeket nézünk, végeredményben automatikusan képfeliratokra asszociálunk, vagy szó szerint szavakká alakítjuk át a képeket. Ám közületek többen is eljátszanak azzal a koncepcióval, hogy a szöveg nem illeszkedik a képhez, hanem vagy kontrasztot alkot vele, vagy szemben áll azzal, vagy finoman árnyalja azt, ahelyett, hogy átvénné a felirat szó szerinti jelentését.

Ida Nissen Számomra az, hogy kollázssal dolgozom, természetesen vált a művészi tevékenységem részévé, amikor elkezdtem kivágni a sötét-kamrában készített fotogramokat. Valahogy organikusan alakult így. Azt hiszem, tetszett, hogy rétegekkel dolgozhatok és a különböző képek és anyagok összekombinálásának spontán jellege, valamint

our DNA to find the connections — what happens when that 1:1 ratio doesn't exist? Most of the time, when we view visuals and text the automatic conclusion is captions, or the literal conversion of image to words. But what a lot of you are doing is playing with the concept that the text doesn't fit the image, but either contrasts with it, or opposes it, or adds nuance to it, rather than taking on the literal meaning of the caption.

Ida Nissen For me, working with collage grew naturally into my practice when I started to cut out the photograms that I worked with in the darkroom. It sort of just developed naturally, and I think I liked working with layers and the spontaneity of combining different images and materials and seeing what would happen when I put different images together. Cutting is, in a way, a type of editing. I'm working through things when I physically cut them, which is why I could never work with a laser cutter, for instance. Even though a laser cutter could take ten seconds, while manually it could take ten hours, I wouldn't be satisfied with the outcome. It's all about the process of doing, even if it's quite tedious. I find it rewarding. It's a way of working through my thoughts while thinking about shapes and layers as I create.

Eric Lawton André, you mentioned in past conversations that your work

az, hogy láthattam, mi történik, ha összerakok különböző képeket. Az összevágás bizonyos értelemben egyfajta szerkesztést jelent. Aközben találok ki, mi legyen, miközben fizikailag vágom az anyagokat, ezért sem lennék képes sohasem például lézervágóval dolgozni. Annak el- lenére, hogy egy lézervágó akár tíz másodperc alatt el tudja végezni azt a munkát, amely kézzel akár tíz órát is igénybe vehet, nem lennék elégedett a végeredménnyel. Minden a folyamatról szól, még akkor is, ha az elég fárasztó. Én jutalomnak tekintem. Egy módja annak, hogy gondolkodjak, míg alkotás közben kitalálok a formákat és a rétegeket.

Eric Lawton André, korábbi beszélgetéseink során azt mondtad, hogy a munkád terápiás hatású?

André Viking Igen, számomra az, bár valójában a projektől függ. Szerintem a tiszta fotográfia bizonyos esetekben megfelelő eszköz lehet, ám ez a *Szia „lelki társ”* című projekt sokkal inkább egy terápiás élményről szól, semmint arról, hogy egyszerűen visszaugrok az időben. Górcső alá veszem a múltam, és megpróbálok megérteni a családtagjaim közötti viszonyokat, s egyben saját magamat is.

Eric Lawton Hogyan működik ez a folyamat, amikor képeket és szöveget hasonlítasz össze – szó szerinti fordítást keresel, vagy megpróbálok

is therapeutic to make?

André Viking Yeah, for me, it really depends on the project. I think straight photography can be good in some cases, but in this project, Hello, “Soul Mate” is more about a therapeutic experience, rather than simply going backwards in time. I'm looking at my past and trying to understand the relationships between my family members as well as understanding myself.

Eric Lawton How does that process work when you're comparing images and text — are you looking for the literal translation or are you looking to blur the boundaries between them?

André Viking I'm looking at different perspectives and deciphering how the text adds depth to the images. The images were discovered first and then I found the letters some years later. All the layers are very personal. Getting to know parts of my parents' relationship, my father's relationship with my grandparents, and so on made me understand my father and our relationship more.

Eric Lawton Do you think it changes your memories?

André Viking I think memory is a funny concept because it can be a collective memory; when we look at images and we talk about the past

elmosni a kép és a szöveg közötti határokat?

André Viking Különböző perspektívákat vizsgálok meg, és igyekszem megfejtetni, a szöveg hogyan tud mélyebb rétegeket hozzáadni a képekhez. Először a fotográfiákat fedeztem fel, majd pár évvel később megtaláltam a leveleket. Minden réteg rendkívül személyes. Az, hogy megismertem a szüleim kapcsolatát, apám nagyszüleimmel való kapcsolatát és így tovább, segített jobban megérteni apámat és köztünk lévő kapcsolatot.

Eric Lawton Gondolod, hogy ez megváltoztatja az emlékeidet?

André Viking Véleményem szerint az emlék egy vicces fogalom, mert az lehet akár közös, kollektív emlék is; amikor képeket nézegetünk és a múltról beszélgetünk, még akár lehet is közöttünk egyetértés abban, ami annak idején történt, de valójában senki sem tudja, hogy pontosan mi történt. Ha ránézünk egy fotóra, és én például azt mondom, hogy 'Emlékszem erre a koncertre, amin voltunk,' akkor ez az emlék beépül, már csupán az által, hogy beszélünk róla. De minden emlék kissé más és más. És tényleg vicces – ha holnap beszélés egy emlékről, azt évekkal később már talán másként meséled el – ahogy múlik az idő, egyre inkább elfelejtjük, hogy mi is történt valójában. Az emlékek szerintem sok szempontból képesek magával ragadni az embert, és

we can agree on what happened, but nobody really knows exactly what happened. If we look at an image and I say for example, I do remember this concert we went to, it's kind of a built-in memory just by talking about it. But every memory is somewhat different. And it's actually funny — if tomorrow you talk about a memory, years later the story could change — as time goes on, the more you forget about what really happened. So there's so many aspects to memories that I think are very captivating and that's what I'm trying to investigate with this project.

Eric Lawton For your invasive species project, Andrej, you're taking physical items, preserving and mixing them, and ultimately changing them into something new. Do you think the process itself is important, or are you more focused on the end result of the work?

Andrej Lamut No, this is my point exactly. For me, the process is one of the most important things when I'm creating. I also believe that the way we create and the medium we use to present our message is very important. That's why the medium cannot be a message alone by itself, but it can support your idea or your concept. In this particular project, I wouldn't be able to print on this specific paper without the invasive plants comprising the paper itself. The whole point of the project would just collapse

ebben a projektben pont ezt próbálok vizsgálni.

Eric Lawton Andrej, az invazív fajokkal foglalkozó projektednél fogod a fizikai tárgyakat, konzervárod és összekevered, végül valami újjá alakítod át. Szerinted maga a folyamat fontos, vagy inkább a munka végeredményére összpontosítasz?

Andrej Lamut Nem, pontosan ez a lényeg. Számomra a folyamat az egyik legfontosabb dolog. Emellett azt gondolom, hogy az alkotási módszerünk és az üzenetünk közvetítéséhez használt médium is nagyon fontos. Ezért a médium önmagában nem lehet üzenet, de támogathatja az ötleted, a koncepciódat. Ennél a konkrét projektnél nem tudnék erre a speciális papírra nyomtatni a magát a papírt alkotó invazív növények nélkül. Az egész projekt lényege csak úgy semmivé válna nélkülük. Nem állná meg a helyét. Ezért gondolom azt, hogy a médium erős tartóoszlop a műveknek.

Eric Lawton A befogadó számára időnként nehéz lehet megérteni azt, hogy úgy próbálsz rátalálni-fókuszálni egy mű létrehozásának a folyamatára, hogy nem szükségszerűen találsz meg a megoldást végül, hiszen a világunkban sok minden egyszerűen csak fekete vagy fehér.

Andrej Lamut Fontosabb megtalálni a kérdéseket, mint a válaszokat. Ha

without them. It wouldn't hold any water. That's why I think a medium can be a strong, supportive column for the work.

Eric Lawton The idea of searching or focusing on the process of making the work without necessarily finding a solution is sometimes hard for people and viewers to understand, because so much of our world is made up of black and white solutions.

Andrej Lamut Finding questions is more important than finding answers. If you can intrigue the viewer into asking, What is this? How is it all connected? Why this particular paper? Why this plant? It can be more powerful than presenting the end result of some equation. That's more important than saying, This is my answer to this question. I believe that raising questions, What are you actually looking at and why? is more important than any answer. That type of art is much more powerful.

Gustavo Balbela I think my approach is proposing a question to myself — How can I try to make a little bit more sense of the world that doesn't seem to make any sense at all? My work is in a way an answer, but an answer that I realize is incomplete in nature. An answer that is not even satisfactory for me — it's an answer that I hope keeps raising more questions. In that sense, I completely agree that proposing ques-

fel tudod kelteni a néző kíváncsiságát, hogy megkérdezze: „Mi ez? Hogyan függ össze mindez? Miért pont ez a papír? Miért ez a növény?”, akkor az sokkal hatékonyabb, mint bemutatni valaminek a végeredményét. Ez sokkal fontosabb, mint azt mondani, hogy: „Erre a kérdésre ez a válaszom”. Szerintem a „Mit nézel valójában és miért?” kérdés felvetése sokkal fontosabb bármilyen válasznál. Ez a fajta művészet sokkal erőteljesebb.

Gustavo Balbela Én azt hiszem, úgy közelítem meg a dolgokat, hogy felteszem magamnak a kérdést: „Hogyan próbálhatnám meg kicsit jobban megérteni azt a világot, amelynek lát-szólag semmi értelme?” A munkám bizonyos értelemben választ ad erre, de olyan választ, amelyről tudom, hogy nem teljes. Olyan választ, amely még számomra sem kielégítő. Ez egy olyan válasz, amely reményeim szerint folyamatosan további kérdéseket vet fel. Ebben az értelemben tökéletesen egyetértek azzal, hogy a kérdések felvetése sokkal fontosabb. Tele vagyunk olyan válaszokkal, amelyek nem kielégítőek számunkra, bár kielégítőnek láttatják magukat. Teljesen egyetértek, bár kicsit más szemszög-ből közelítem meg a dolgot.

Elsa Gregrsdotter Igen! Egyetértek Andrejjel abban, hogy a kérdések fontosabbak, mint a válaszok.

Eric Lawton Elsa, a te munkádat sokkal személyesebbnek érzem a

tions is way more important. We're full of answers that do not satisfy us, although they present themselves to be satisfactory. I'm totally in agreement, although from a slightly different perceptual perspective.

Elsa Gregrsdotter Yeah. I agree with Andrej that the questions are more important than the answer.

Eric Lawton Elsa, Your work feels more personal in terms of taking from your lived history, and I know you've talked about how the work can act as a means towards questioning your own identity. Do you think that the answers necessarily have to be there?

Elsa Gregrsdotter No, they would be boring and black and white. I want to be more open, more in the grey. I'm more attracted to an answer that you don't really understand completely.

Eric Lawton Why was it important for you to choose two actors who weren't the intended recipient of the comments that you actually received, which comprise the subtitles for your film?

Elsa Gregrsdotter I wanted to see what would happen when the comments crossed generations, because they're a bit older than myself. For instance, one comment is about an influencer — what happens with that word when you look at a woman

megélt történeted szempontjából, és tudom, hogy már beszéltél arról, hogyan működhet a munka eszköze lehet a saját identitásod megkérdőjelezésének. Véleményed szerint szükségszerűen lenniük kell válasznak?

Elsa Gregrsdotter Nem, az unalmas és fekete-fehér lenne. Nyitottabb, inkább a szürke tartományba szeretnék tartozni. Jobban vonz egy olyan választ, amely nem igazán érhető.

Eric Lawton Miért volt fontos számodra, hogy két olyan szereplőt válassz, akik nem azok a személyek voltak, akiknek azokat a megjegyzéseket szántak, amelyeket valójában te kaptál és amelyek a filméd feliratát alkotják?

Elsa Gregrsdotter Arra voltam kíváncsi, mi történik, ha a hozzászólások generációkat ívelnének át, mert a szereplők valamivel idősebbek nálam. Például az egyik hozzászólás egy influenzszerről szól – mi történik ezzel a szóval, ha közben egy, a hatvanas éveiben járó nőt látunk? Az ebben rejlt kettősséggel akartam játszani.

Eric Lawton Észrevettem, hogy ezek mind rosszindulatú megjegyzések. Tudatos döntés volt, hogy csak olyan kommenteket használj, amelyek egyszerre pozitívak és negatívak?

in her sixties? I wanted to play with that dichotomy.

Eric Lawton I noticed that they're all backhanded compliments. Is that a conscious decision to only choose comments that are on one hand positive, but on the other hand, negative?

Elsa Gregrsdotter Yeah, I think they're really funny when you try to say something nice, but it ends up being a rude comment.

Eric Lawton They actually felt a bit cruel to me. It's surprising that you say they felt humorous, but I can imagine receiving them at the time didn't feel funny.

Elsa Gregrsdotter Yeah, no. But also the one thing I always remember when receiving comments about myself is the bad part. When people are talking about you, you always remember the bad things and never the good things. But those comments are like both. But yeah, the negative ones are always worse.

Eric Lawton Ida, in your work, you talk so much about biography and how you build your own persona through material. How did you make the decision that this object or this thing that you're placing in the dark-room is a good vessel for the ideas and topics that you want to address?

Ida Nissen That's a good question.

Elsa Gregersdotter Igen, szerintem tényleg vicces, ha megpróbálsz valami szépet mondani, ám végül egy durva megjegyzés sül ki belőle.

Eric Lawton Igazából kissé kegyetlenek tűntek nekem. Meglep, hogy te humorosnak érezted, de el tudom képzelni, hogy amikor a kommenteket kaptad, nem érezted annyira viccesnek azokat.

Elsa Gregersdotter Valóban nem. Amikor rólam érkeznek kommentek, az egyetlen dolog, amire emlékszem, azok a rossz részek. Amikor az emberek rólad beszélnek, mindig a rossz dolgokra emlékszel és nem a jókra. De ezek a megjegyzések ilyenek is és olyanok is. De igen, a negatívak mindig rosszabbak.

Eric Lawton Ida, a munkáidban sokat mesélsz az életutadról és arról, hogyan építed fel a saját személyiségedet az anyagokon keresztül. Hogyan döntötted el, hogy ez a tárgy vagy az a dolog, amelyet a sötétkamrába helyezel, megfelelő eszköz lesz azokhoz az ötletekhez és témákhoz, amelyekkel foglalkozni szeretnél?

Ida Nissen Ez egy jó kérdés.

Eric Lawton Emlékszem, említetted, hogy a munkáidban az orchidea szimbolikája a nevedre utal.

Ida Nissen Igen, pontosan! Nehéz úgy a közvetlen ábrázolás. Akár a

Eric Lawton I remember you mentioned that in your piece, the orchid's symbolism referenced your name.

Ida Nissen Yeah, exactly. It's tough with direct representation. With symbols or objects, it's really important that they are suggestive rather than a direct interpretation. I'm not in favor of simple interpretations where reference A equals symbol B. My goal is for the works to contain symbols that act as an atmosphere for the work, constantly changing and adapting, rather than giving the work a specific dogmatic agenda and recognizable framework. All of the symbols evolved from my own interest and search related to my heritage and as well as other things I'm drawn to.

Eric Lawton Does the attraction stem from a sort-of gut feeling that you can't necessarily describe, but it comes out of you nevertheless?

Ida Nissen Absolutely. There can be an instant feeling of an image that triggers something within me on a subconscious level. I just run with it because I find it intriguing and then I start combining it with other pieces.

Eric Lawton Andrej, for the invasive species project, how did you decide what constitutes an alien form? It's an abstract concept, but also something that's known collectively

szimbólumok, akár a tárgyak szempontjából az az igazán fontos, hogy azok inkább sugalljanak valamit, és ne legyenek szájbarágósak. Nem vagyok híve az egyszerű értelmezéseknek, ahol az A hivatkozás egyenlő a B szimbólummal. A munkáknál az a célom, hogy olyan szimbólumokat tartalmazzanak, amelyek ahelyett, hogy konkrét dogmatikus útmutatót és felismerhető keretet adnának a műnek, folyamatosan változnak és alkalmazkodnak, és inkább egyfajta atmoszférát teremtenek a mű körül. Valamennyi szimbólum a származásommal, kulturális örökségemmel kapcsolatos kíváncsiságból és kutatásból fakad, valamint azokhoz a dolgokhoz kötődik, amelyekhez vonzódok.

Eric Lawton Ennek a vonzalomnak a forrása egyfajta zsigeri érzés, amelyet nem feltétlenül tudsz leírni, de mindenképpen belőled fakad?

Ida Nissen Pontosan! Egy-egy képnél azonnal jöhet egy olyan érzés, amely tudatalatti szinten kívált bennem valamit. Elkezek vele foglalkozni, mert érdekesnek találom, majd elkezdem kombinálni más darabokkal.

Eric Lawton Andrej, az invazív fajokkal készített projektednél hogyan döntötted el, mi minősül idegen életformának? Ez egy absztrakt fogalom, ám már mindegyikünk számára ismerős lehet a filmekből, képregényekből,

through movies, comics, etc. How did you make that aesthetic decision?

Andrej Lamut Sometimes it can be a stereotype or an archetype, something we all believe looks alien or out of this world, or something that our mind connects to something out of earth in space. In my process, I take the time to inspect a specific plant, tree or something and find one representative angle or detail that catches my photographic eye. And then I try to find suitable lighting to really enhance this alien look or something that can be out of this world. The process is about the way of looking and then zoning in on something that could be interpreted as alien. It's more about my perception and how I depict this motive. It can even be something really banal, like a chestnut, but if I make it appear alien through the process then in the viewers' eyes it can look alien.

Eric Lawton Were there any specific references in the back of your mind, like movies or art? What were you thinking about when deciding what the abstract alien aesthetic should be?

Andrej Lamut It's hard to recall, but for sure there were some quick references. For example, the images I sent you from the darkroom — it really looks like the popular coronavirus illustration that we've all been staring at for the past two years. It's all about the lighting — you can trans-

s így tovább. Mi alapján hoztad meg ezt az esztétikai döntést?

Andrej Lamut Ez néha egy sztereotípiája vagy egy archetípus, valami, amiről mind azt hisszük, hogy idegen vagy nem e világról való, vagy valami, amit az elménk összekapcsol az űrben található, földön kívüli valamivel. Az alkotófolyamatom során az időt nem sajnálva megvizsgálom egy bizonyos növényt, fát vagy valami mást, és kiválasztok egy jellegzetes nézőpontot vagy részletet, amely fotográfusként megragadja a figyelmet. Azután megpróbálom megtalálni a megfelelő megvilágítást, hogy még jobban kiemeljem ezt az idegen jelleget vagy azt a valamit, ami földöntúlnak tekinthető. A folyamat arról szól, hogyan kell megkeresni, majd ráfókuszálni valamire, ami idegenként értelmezhető. Itt sokkal inkább az általam érzékelt dolgok a fontosak és az, ahogy ezt a motívumot ábrázolom. Ez lehet egészen banális dolog is, mint például egy gesztenye, ám ha a folyamat révén idegen lényként jelenítem meg azt, akkor a nézők szemében is annak tűnhet.

Eric Lawton Motoszkált a fejedben konkrét hivatkozási pont bármilyen filmre vagy művészeti alkotásra? Mire gondoltál, amikor eldöntötted, hogy is néz ki ez az elvont idegen-esztétika?

Andrej Lamut Nehéz földidézni, de biztosan volt néhány kisebb referen-

form something as simple as a chestnut into something scary. But in the end, it's about perception and our collective way of looking at things. We can connect with art on a personal level based on our own background and histories.

Eric Lawton In terms of choosing content, Gustavo, how did you decide what made the cut? When you chose your imagery, were you specifically looking for chaotic visual representations of governmental failure or were you scanning everything and then deciding what looks good after the fact?

Gustavo Balbela That's a tough question because I'm not sure how to describe my process of selecting the individual images. I'm not necessarily going for a chaotic nature in the clippings themselves. Sometimes the feeling is there, but other times it's not. The groupings and pairings aren't more chaotic than the images themselves. I think the chaos emerges more from the montage of different elements, whether it be images or texts. I'm more interested in what they attempt to represent in the first place or in what they attempt to convey.

Eric Lawton So, the intent of the newspaper or the photographer?

Gustavo Balbela Both. Sometimes I'll have images that are related to news that interest me purely as

cia pont. Például a sötétkamrából neked elküldött képek teljesen úgy néznek ki, mint azok a népszerű koronavírus-illusztrációk, amelyeket az elmúlt két évben mindannyian folyamatosan bámulhattunk, Minden a megvilágításon múlik – akár egy olyan egyszerű dolgot is ijesztővé varázsolhatsz, mint egy gesztenye. Ám végül is az számít, ahogy a dolgokat észleljük és kollektívan szemléljük. Saját háttérünk és történetünk alapján személyes szinten kapcsolódhattunk a művészethez.

Eric Lawton Gustavo, a tartalom kiválasztása szempontjából hogyan döntötted el, hogy mi kerüljön be a válogatásba? A képanyag kiválasztásánál konkrétan a kormányzati kudarc kaotikus képi megjelenítésének lehetőségét kerested, vagy beszkeneltél mindent, és utána döntötted el, hogy az adott megtörtént esethez mi passzol képileg?

Gustavo Balbela Ez egy nehéz kérdés, mert nem vagyok biztos abban, hogy le tudom-e írni az egyes képek kiválasztásának folyamatát. Nem feltétlenül arra törekszem, hogy a kép- és szövegkivágások kaotikus jelleget öltsenek. Időnként ott van ez az érzés, máskor meg nincs. A csoportosítások és az összepárosítások nem kaotikusabbak maguknál a képeknél. Úgy gondolom, a káosz inkább a különböző elemek montázsából fakad, legyen szó akár képekről, akár szövegekről. Inkább az érdekel, hogy

reportage. And sometimes that won't even be transparent in the image. It might be the fact that the news itself doesn't really make any sense, which is the viewer's experience that I'm trying to put forward. When I'm editing, there's always something in the image that seems to help me communicate my internal struggle. So I try to go through both of these approaches.

Eric Lawton One word that comes to mind in your projects is absurd, which a lot of the artists in the show explore.

Elsa Gregersdotter Absurdity is important to me because you always need the counterweight. I want to have a little bit of dark and a little bit of fun in my work just like in a tragic comedy. The most fascinating parts are when you don't know if it's really fun or tragic.

Eric Lawton In your film, I think viewers are stuck in that haze of not knowing if it's a joke or not.

Elsa Gregersdotter No, viewers don't really know what to think, which is why I like it.

Eric Lawton How do you know when you're done? Is there a moment when you can say definitively that now you're finished?

André Viking I've never had this feeling of completion in any of my proj-

elsősorban mit próbálnak megjeleníteni, vagy mit próbálnak közvetíteni.

Eric Lawton Ezek szerint az újság vagy a fotográfus szándéka számít?

Gustavo Balbela Mindkettő. Időnként olyan hírekhez készítek képeket, amelyek engem pusztán mint riport érdekelnek. Ez néha még a képen sem jelenik meg transzparensen. Lehet, hogy ez akár annak is betudható, hogy magának a hírnek nincs igazán értelme, vagyis ez az, amit a néző tapasztal és én ezt próbálok megjeleníteni. Amikor a szerkesztést végzem, mindig van valami a képen, ami látszólag segít számomra megmutatni a belső vívódásomat. Ezért mindkét megközelítésmódot megpróbálok alkalmazni.

Eric Lawton Elsa, a projekteddel kapcsolatban egyetlen szó jut az eszembe, ez pedig az abszurd, amely fogalmat a kiállítás több művésze is kutatja.

Elsa Gregersdotter Az abszurditás azért fontos számomra, mert mindig szükség van valamilyen ellensúlyra. Szeretném, ha a munkáimban lenne egy kis sötétség és egy kis vidámság, pont mint egy tragikomédiában. Azok a leglebilincselőbb részek, amikor nem tudod, hogy valójában vidám vagy tragikus.

Eric Lawton A filmed teljesen elbizonytalanítja a nézőket, és nem

ects. I'm still looking for it. I think I have to accept that it's all one long process instead of finalizing things one by one. However, I've heard that when you make a book, it feels like the project has finally ended.

Andrej Lamut It's true at least when I made my book. When you make a book and you walk out of the printer shop with your book binded and ready to sign for the edition, then you finally feel done. That was the only time I had this feeling of being finished, because it couldn't be changed anymore. But even then, the feeling is fleeting because you still have to make exhibitions and speeches. When I don't feel like working on a project anymore, I'd also say I'm finished. When you don't have the motivation to return to a previous project, then it feels complete. At that point you can still do exhibitions and presentations but you don't have to engage the topic in a creative way, then you know you've moved on.

Ida Nissen Yeah, as Andrej said, it's when you stop feeling the urge to ask the important questions, which is the whole point; that's when a project feels finished. But even then it's never fully done. Making work is a continuous project that will never be one hundred percent clear and defined. You also never want to overwork a project, which can happen if you reach a certain point. Then you have to step back a little bit and

tudják, valamilyen tréfáról van-e szó vagy sem.

Elsa Gregersdotter Nem, a nézők valóban nem igazán tudják, mit gondoljanak, és nekem pont ezt tetszik.

Eric Lawton Honnan tudjátok, hogy készen vagytok? Van olyan pillanat, amikor határozottan ki tudjátok jelenteni, hogy befejeztétek az adott művet?

André Viking Én még egyik projektemnél sem éreztem azt, hogy készen vagyok. Folyamatosan pörgök rajtuk. Azt hiszem, el kell fogadnom, hogy ez egy hosszú folyamat, ahelyett, hogy egyesével véglegesíteném a dolgokat. Azt azonban már hallottam, hogy amikor könyvet készítesz az anyagból, akkor végre úgy érzed, mintha befejeződött volna a projekt.

Andrej Lamut Ez így igaz! Legalábbis velem így volt, amikor a könyvem készítettem. Mert amikor könyvet csinálsz, és kijössz a nyomdából, kezdedben a bekötött, szignálásra kész könyvvel, akkor végre úgy érzed, készen vagy. Ez volt az egyetlen alkalom, amikor a befejezettség érzését éreztem, mert már nem lehetett rajta semmit sem változtatni. Ám ez az érzés is gyorsan elröppen, mert utána kiállításokat kell összeraknod, előadásokat kell tartanod. Amikor már nincs kedvem tovább dolgozni egy projekten, azt is mondhatnám, befejeztem. Amikor már

consider everything together. This is especially true for collage because images can seem never finished but the overall work can feel complete.

Eric Lawton For most lens based artists who deal in straight photography, once they click the shutter they're 95% done. Of course you can edit and make post-process changes but the most important part is already complete. But for collages, especially in archival work, when you're incorporating many different pieces there's less of a clearly defined finish line.

Gustavo Balbela Yeah. I think in my perspective, approaching collage as a stranger since it's my first time incorporating the medium into my practice, I operate a bit more like a straight photographer. I work on a piece for a couple days, maybe a week at most, and then I get tired and move on. It still feels very much like an experimental process where I'm trying to answer specific major questions and making various attempts each time. Then I step back and wonder if I'm satisfied with the answers proposed. If the question no longer interests me, then I can feel finished. I can revisit old projects but if the questions don't move me, then I focus my attention on something else that does.

Elsa Gregersdotter It feels like you are never really done. You can always make it better. But when I see my

nincs motivációd visszatérni egy korábbi projekthez, akkor azt késznek érzed. Ezen a ponton még mindig lehet kiállítást csinálni és előadást tartani, de nem kell kreatív módon foglalkoznod a témával, és ekkor már tudod, hogy továbbléptél.

Ida Nissen Igen, ahogy Andrej is mondta, amikor már nem érzel késztetést arra, hogy fontos kérdéseket tegyél fel, ami az egésznek a lényege, akkor tekinthető befejezettnek egy projekt. De még akkor sem lesz teljesen készen. Egy műalkotás létrehozása folyamatos munkát igényel, és sohasem lesz száz százalékosan hibátlan és pontosan körülhatárolható. Az ember sosem akar „túltolni” egy projektet, bár ez, ha elérsz egy bizonyos ponthoz, könnyen előfordulhat. Ekkor egy kicsit lassítani kell, tenni egy lépést visszafelé és egyben rá kell nézni az anyagra. Különösen igaz ez a kollázsoknál, mert úgy tűnhet, hogy a képek soha nincsenek készen, míg a munka egésze mégis a teljesség hatását kelti.

Eric Lawton A tiszta fotográfiával foglalkozó, objektívvel dolgozó médiaművészek miután rákattintottak a kioldógombra, 95%-ban el is végezték a dolgukat. Természetesen szerkeszthetik még a képeiket, végezhetnek rajta utólagos módosításokat, de a legfontosabb rész már megtörtént. A kollázsok esetében azonban, különösen az archív munkáknál, amikor

work in a venue or exhibition, then it at least feels done for that specific room. However, you can always end up changing something or tweaking an aspect of the work.

Eric Lawton Was there a specific event or something momentous in your past that you wanted to reflect on specifically in the artworks? This could be anything ranging from personal to collective events.

Gustavo Balbela My project definitely has been impacted by the pandemic. In the beginning stages, I was really affected by the lack of sociability. The fact that I wasn't making pictures outside was a key factor in moving into the collage dimension. It's not specifically about the pandemic per se but rather it's a reflection upon the global and structural failures as a response to it.

Eric Lawton Has the process of making this series changed your thoughts on the future or made you more of a pessimist?

Gustavo Balbela I'm not sure. It's certainly changed the way that I look at newspapers and the news in general. It made me more aware of the challenges we face and how important it is to develop a lens for critical framing.

Eric Lawton Although you all work with completely different subject

sok, különböző darabot dolgozol össze, kevésbé egyértelműen kivethető a célegyenes.

Gustavo Balbela Igen. Ahonnan én nézem, lévén, hogy a kollázstechnikát most először alkalmaztam a művészeti gyakorlatban, idegenként közelítettem hozzá, s ezért inkább úgy működöm, mint egy egyszerű fotográfus. Egy-egy darabon néhány napig, legfeljebb egy hétig dolgozom, ezután elfáradok, és továbblépek. Még mindig inkább egy kísérleti folyamatnak tűnik ez az egész, ahol konkrét, fontos kérdéseket próbálok megválaszolni, minden alkalommal többszöri nekifutás mellett. Azután hátrébb lépek, és eltűnődöm azon, hogy vajon elégedett vagyok-e a javasolt válaszokkal. Ha a kérdés már nem érdekel tovább, akkor érezhetem úgy, hogy készen vagyok. Régi projekteket is elővehetek, de ha a kérdések már nem váltanak kisemmit belőlem, akkor valami másra összpontosítom a figyelmemet.

Elsa Gregersdotter Olyan érzés, mintha sohasem lennél valóban kész. Mindig lehet még javítani valamin. Azonban, amikor látom a munkámat egy kiállításon, akkor legalább úgy érzem, hogy az az adott helyiség számára készült. Végző soron mindig lehet még változtatni-finomítani valamennyit a munkán.

Eric Lawton Volt-e valamilyen konkrét esemény vagy jelentőségteljes dolog

matters — ranging from invasive species to the failures of government, or even reflecting on your past and different family traumas — I think there's something cohesive in the way that you all use existing material. From found physical archives, you transform them into something new. Did you sense any similarities within each others' works?

André Viking I saw some connections between myself and Elsa's work. She mentioned using humor as a way to add contrast and how text can add another dimension. Humor is a very important part of my project as well. It's therapeutic because it adds another layer of meaning whereas certain images can be mostly read as one-dimensional. It's important to remember the good times. If a traumatic image or idea is too overwhelming, there's no entry point, which you actually need when connecting with audiences who are introduced to your work for the first time.

Eric Lawton Humor's a notoriously hard element to integrate for artists.

André Viking For sure, it's a difficult balance. In the text fragments from the letters my father wrote to my mom and his grandparents, there was actually a lot of humor. I felt that it was important to showcase that unexpected emotion because we can use humor to collectively deal with trauma.

a múltadban, amelyre kifejezetten reflektálni akartál a műveidben? Ez lehet bármi, az egészen személyestől a kollektív eseményekig bármi.

Gustavo Balbela Az én projektemet határozottan befolyásolta a világvándorlás. Az elején nagyon megszenvedtem a baráti összejövetelek hiányát. Az a tény, hogy nem készítettem képeket a szabadban, kulcsfontosságú szerepet játszott abban, hogy átváltottam a kollázsok készítésére. Ez nem konkrétan magáról a járványról szól, hanem sokkal inkább a globális és strukturális kudarcokra reflektál, az azokra adott válaszként.

Eric Lawton A sorozat készítésének folyamata megváltoztatta a jövővel kapcsolatos gondolataidat vagy még inkább pesszimistává tett?

Gustavo Balbela Nem tudom biztosan. Azon biztosan változtatott, hogy miként tekintek az újságokra és általában a hírekre. Sokkal inkább tudatosította bennem, milyen kihívásokkal kell szembenéznünk, és hogy mennyire fontos kritikusan szemlélni a dolgokat.

Eric Lawton Bár mindannyian teljesen különböző témákon dolgoztok – az invazív fajoktól kezdve a kormányzati kudarcokig, vagy akár a saját múltra és a különböző családi traumákra reflektálva –, azt gondolom, van valami egység, összetartás abban, ahogyan a már meglévő anya-

Eric Lawton Has your family been receptive to the project?

André Viking Yeah, they've become more open-minded as the project's developed. I think it's actually been more difficult for me, which was a surprise. In the beginning, I only had the images and actually made a dummy book mock-up out of the images. And I just felt something was missing from the story. Once the letters turned up it became more interesting. They include love letters, full of intimate moments between my father and my mom. On one hand, it's a bit out of my comfort zone to show something so personal. But on the other hand, because it's so personal and because it wasn't made for an exhibition or to go up on a wall or anything, that's why it works. It was made for families and they were the original intended recipient. But with this project, viewers can take in very intimate moments between families without it being exploitative.

Gustavo Balbela I think that theme of shifting context is something I see in common between my works and others. My series is all about moving things out of their original place — from the images and text in newspapers to the collaged wall. Things that normally wouldn't be placed together are brought closer so viewers are forced to consider the new connections. I feel that most of us are doing that, obviously with different tones

gokat használjátok. A talált fizikai archívumokat valami teljesen újjá alakítjátok át. Éreztek valamilyen hasonlóságot egymás munkáiban?

André Viking Én láttam némi kapcsolatot a sajátom és Elsa munkája között. Elsa említette, hogyan alkalmazta a humort a kontraszt növelésére, és hogyan nyer a munkája új dimenziókat a szöveg hozzáadásával. A humor az én projektemnek is nagyon fontos része. Terápiás hatású, mert újabb jelentésréteggel gazdagítja azt, miközben bizonyos képek többnyire csak egydimenziós olvasattal rendelkeznek. Fontos, hogy szép dolgokra emlékezzünk. Ha egy traumatikus kép vagy elképzelés túlságosan nyomasztó, akkor nem lesz olyan kapcsolódási pont, amely nélkül nem tudsz kapcsolatot teremteni a közönséggel, aki először találkozik a munkáddal.

Eric Lawton A humor köztudottan nehezen integrálható elemet jelent a művészek számára.

André Viking Az biztos, hogy nehéz egyensúlyban tartani. Az apám által anyámnak és a nagyszüleinek írt levelekből származó szövegtöredékekben valójában sok humor volt. Úgy éreztem, hogy fontos bemutatni ezt a nem várt érzelmet, mert a humor segítségével közösen tudjuk feloldozni a traumát.

Eric Lawton A családod fogékony volt a projektre?

and objectives but in terms of our processes, there's something similar in the gesture of changing contexts.

Eric Lawton It's a unique ability that artists have — making connections where others see none. Was there any impactful literature or music in the development of your projects?

Gustavo Balbela For me, there's an important song lyric (It's the deep mystery, it's the *like it or not*) from Tom Jobim's *Águas de Março* from which I used in one of the pieces [Curitiba, PR, Brasil] and it came from the bossa nova movement.

Eric Lawton I love bossa nova.

Gustavo Balbela Yeah. I came to love the genre a lot more recently. The music is tied so closely to Brazil's history, up to this day. There's a lot of strange connections between the genre's movement and how it emerged in the pre-dictatorial period. For instance, the house where some of the major musicians from bossa nova used to compose or jam and work on their music was across the street from where the first dictator lived. There's a lot of those contradictions that emerge. I was also influenced by Bertolt Brecht's *War Primer*, a classical example of montage where he worked with newspaper clippings from World War Two and wrote short poems to accompany them. Finally, I want to mention Serge Latouche's *The*

André Viking Igen, a projekt előrehaladtával egyre nyitottabbá váltak. Azt hiszem, igazából nekem volt nehezebb, ami meglepett. Kezdetben csak a képek voltak meg, és ezekből állítottam össze egy könyvmakettet (*dummy*), de éreztem, hogy valami hiányzik a történetből. Miután előkerültek a levelek, sokkal érdekesebbé váltak a dolgok. Voltak közöttük szerelmeslevelek is, tele az apám és az anyám közötti meghitt pillanatokkal. Egyrészt egy kicsit kívül esik a komfortzónámon, hogy valami ennyire személyeset nyilvánosan bemutassak. Másrészt viszont, pont azért, mert ennyire személyesek ezek a levelek, és mivel nem a falra vagy egy kiállításba szánták őket, nagyon működik a dolog. A családtagok között íródtak, ők voltak az eredeti címzettek. Ám ennek a projektnek köszönhetően a nézők anélkül tekinthetnek bele a családtagok közötti meghitt pillanatokba, hogy ezzel kihasználnák őket.

Gustavo Barbela Szerintem a kontextusváltás témája az, ami közös az én és a többiek munkáiban. A sorozatom lényegében arról, hogy elmozdítom a dolgokat az eredeti helyükről – az újságokból származó képeket és szöveget átviszem egy kollázsfalra. Közelebb hozom egymáshoz azokat a dolgokat, amelyek általában nem kerülnének egymás mellé, így a nézők kénytelenek elgondolkodni az új összefüggéseken. Úgy érzem, a többségünk ezt csinálja,

Farewell to Growth, which opened my eyes to the absurdity of our times. It's a powerful book in realizing how nonsensical the most mundane things are.

André Viking The book that inspired me, and was a great introduction to fragmentation was *If Not Winter* by Anne Carson. The book, a translation of Sappho poems, was compelling because of the way Carson translated mostly old poems from ancient times that were partially destroyed. You only have fragments of text, never the full picture, throughout the book. That stuck with me because you have to envision what the rest of the missing parts were.

Ida Nissen For this project, I've been focusing on craft as a collective memory that can travel through generations, so I've been reading a lot of old craft books and folk-art traditions.

Elsa Gregersdotter Poetry has been inspiring — reading short, short words that have a lot of content packed in. I've been looking at the Swedish poet Elis Burrau and the artist Helga Härenstam. She plays with words and images in a really fun way.

Andrej Lamut For me this project was a bit different because it came from such a light bulb of an idea. So I don't really have a specific reference point. It's more about the process of

nyilván különböző hangsúlyok mentén és más célok szerint, de az eljárásainkat, módszereinket tekintve van valami hasonló a változó kontextusok gesztusában.

Eric Lawton A művészek rendelkeznek azzal az egyedülálló képességgel, hogy kapcsolatokat teremtenek ott is, olyan dolgok között is, ahol mások nem vesznek észre semmit. A projektjeitek kidolgozása során volt-e valamilyen irodalom vagy zene, amely hatással volt rátok?

Gustavo Barbela Számomra létezik egy fontos dalszövegrész Tom Jobim *Aguas de Março* [Március vize] című dalából (Ez a mély rejtély, / ez a 'tetszik vagy nem tetszik'), amelynek egy részletét felhasználtam az egyik művemben (*Curitiba, PR, Brasil*), és amely a bossa nova mozgalomból származik.

Eric Lawton Szeretem a bossa novát.

Gustavo Barbela Igen, az utóbbi időben én is nagyon megszerettem ezt a műfajt. A zene egészen a mai napig szorosan kapcsolódik Brazília történelméhez. Nagyon sok furcsa kapcsolat van a műfaj mozgalma és annak a diktatúra előtti időszakban való megjelenése között. Például az a ház, ahol a bossa nova műfaj legjelentősebb zenészei komponáltak, örömmenéltek vagy a zenéjükön dolgoztak, az utca túloldalán, az-

looking at these plants and walking around them — taking them from the site and bringing them home. It's about observing the actual object that I'm photographing more than channeling anything else.

Eric Lawton Thank you all

zal a házzal átellenben volt, ahol az első diktátor lakott. Rengeteg ilyen ellentmondás merül fel. Emellett Bertolt Brecht *Háborús kiskaté* című műve is inspirált, amely a montázs klasszikus példája. Brecht ebben a II. világháborúból származó újságkivágásokkal dolgozott, és rövid verseket írt azokhoz. Végül szeretném megemlíteni Serge Latouche *A Nem-növekedés diszkrét bája* című művét, amely felnyitotta a szememet korunk abszurdítására. Nagy hatású könyv, amely rádöbentett arra, hogy a legtöbb hétköznapi dolog valójában mennyire értelmetlen.

André Viking A könyv, amely megihletett, és remek bevezetésnek bizonyult a töredékek világába, Anne Carson *Ha nem, tél: Sappho töredékei* című könyve volt. A Sappho költemények fordításait tartalmazó könyv lenyűgöző volt, mert Carson főként a régi időkből származó verseket fordította le, amelyek részben megsemmisültek. A könyv egészében végig csak szövegtöredékek találhatóak, sohasem a teljes vers. Ez azért ragadott meg, mert el kell képzelned, milyen lehetett a hiányzó többi rész.

Ida Nissen Ennél a projektnél a kézművességre mint kollektív emlékre, élményre fókuszáltam, amely generációkon átívelve hat, ezért rengeteget régi kézművességről és népművészeti hagyományokról szóló könyvet olvastam el.

Elsa Gregersdotter A költészet inspirált – a rengeteg tartalommal megtöltött, rövid szavak olvasása. Megnéztem Elis Burrau svéd költő és Helga Härenstam művésznő műveit. Helga nagyon szórakoztató módon játszik szavakkal és képekkel.

Andrej Lamut Számomra ez a projekt kicsit más volt, mert egy megvilágosodásszerű ötletből indult ki. Ezért nem igazán rendelkezem konkrét referenciaponttal. Sokkal inkább arról a folyamatról szól, melynek során ezeket a növényeket vizsgáltam, körbejártam – majd kiszedtem a saját környezetükből és hazavittem őket. Inkább az általam fényképezett, tényleges objektum megfigyeléséről szól, semmint, hogy közvetítsek bármit.

Eric Lawton Köszönöm mindenkinek!

Biográfiák

Gustavo Balbela (1997, Brazília) Porto Alegreben (Brazília) élő vizuális művész, dizájnér és kutató, jelenleg az UFRGS [Rio Grande do Sul Szövetségi Egyetem] Művészeti Intézet vizuális poétika szakos mesterképzésének hallgatója, valamint az Austral Edições kiadó tervezője és szerkesztője. Munkáiban a kultúrával és a társadalommal kapcsolatos személyes problémákat, nézőpontokat, valamint újabban a globalizációval és a posztkolonializmussal kapcsolatos kérdéseket vizsgálja. Különösen vonzódik az ember által létrehozott, az embert körülvevő tárgyakkal és rendszereknek tulajdonított szimbolikus és esztétikai értékekhez. Egyéni és csoportos kiállításokon szerepelt Braziliában, Uruguayban, Magyarországon, Svédországban, Lengyelországban és Szlovéniában, művei megtalálhatók brazíliai és európai magángyűjteményekben.

Elsa Gregersdotter (1992, Svédország) Stockholmban (Svédország) élő művész, nemrég fejezte be a svédországi Göteborgi Egyetem Valand Akadémiájának művészeti alapképzését. A megrendezett fotográfia műfajával foglalkozik, melyet dokumentumfilmmel kombinál. Célja, hogy humoros reakciókat váltson ki munkáival, miközben fontos kérdéseket is felvet. Művészetének fókuszában az önmagunkkal való

Biographies

Gustavo Balbela (b. 1997, Brazil) is a visual artist, designer and researcher based in Porto Alegre (BR) and is currently a master's student in visual poetics at the UFRGS Institute of Arts as well as a designer and editor at Austral Edições. His work investigates personal perspectives and issues related to culture and society as well as more recently, issues related to globalization and postcolonialism. He's particularly drawn to symbolic and aesthetic values imposed on the objects and the systems that we build and surround us. He has participated in group and solo exhibitions in Brazil, Uruguay, Hungary, Sweden, Poland and Slovenia, and his works are part of private collections in Brazil and Europe.

Elsa Gregersdotter (b. 1992, Sweden) is an artist based in Stockholm (SE), newly graduated with a BFA from Valand Academy, Gothenburg University (SE). Working with staged photography, in combination with documentary, she strives to provoke humorous reactions, while also raising important questions. Her work revolves around herself; how she looks at herself as well as how others view themselves. She wants to say something to the viewer, something that is recognizable — something about being a human being. She has participated in exhibitions throughout Europe

foglalkozás áll: azt vizsgálja, hogy ő hogyan látja saját magát, illetve, hogy mások miként tekintenek saját magukra. Üzenni akar, valami olyat közvetíteni, ami ismerős lehet a néző számára, ami az emberi létről szól. Európa-szerte számos kiállításon vett már részt, többek között Svédországban, Finnországban, Norvégia-ban, Németországban és Magyarországon.

Andrej Lamut (1991, Szlovénia) Ljubljanában (Szlovénia) élő fotográfus, aki analóg és digitális technikával készített munkáival érzéseket, hangulatokat kíván kiváltani a nézőkből. A fényképeket olyan fizikai objektumoknak tekinti, amelyek nem csupán a jelentés hordozói, hanem olyan művek is, amelyeket látni, érezni és átélni kell. Számára a mű elkészítésének folyamata ugyanolyan fontos, mint maga a kép. Kitüntetéssel diplomázott a szlovén Ljubljanai Egyetem Képzőművészeti és Formatervezési Akadémiáján, és már több díjat is nyert a munkáival, a *Nokturno* című fotókönyve megkapta a legjobb tervezés díját bibliográfiai/monográfiai kategóriában a 2017-es Szlovén Könyvvásáron. Több kiállítása volt már Európa-szerte, 2019 júniusa óta a Ljubljanában működő Galerija Fotografija galéria képviseli.

Ida Nissen (1986, Dánia) Londonban él és dolgozik. A svédországi Göteborgi Egyetem Valand Akadémiáján és a londoni (UK) Királyi

including Sweden, Finland, Norway, Germany and Hungary.

Andrej Lamut (b. 1991, Slovenia) is a photographer based in Ljubljana (SI) working with analogue and digital techniques to provoke certain feelings or moods through his images. He views photographs as physical objects that are not just carriers of meaning, but rather pieces that should be seen, felt and experienced. To him, the process of creating the final piece is equally as important as the image itself. He has graduated with honors from the Academy of Fine Arts and Design at University of Ljubljana (SI) and has received several awards for his work, including an award for the best designed bibliographic/monographic publication at the Slovene Book Fair 2017 for his photobook *Nokturno*. He has exhibited across Europe and since June 2019 he has been represented by Galerija Fotografija in Ljubljana (SI).

Ida Nissen (b. 1986, Denmark) lives and works in London. She studied at Valand Academy in Gothenburg, Sweden and The Royal College of Art in London (UK). Her work has been shown widely in Europe including: Galleri Image, Denmark, Somerset House, Photo London, UK; European Parallel Platform: Lisbon (PT), Lodz (PL), Zagreb (HR); Entrée, Bergen (NO), Skape Gallery, Seoul (KR); Sirin,

Művészeti Főiskolán tanult. Munkáit széles körben bemutatták Európában, többek között olyan helyszíneken, mint a Galleri Image, Dánia, Somerset House, Photo London, UK; Parallel Platform: Lisszabon (Portugália), Lodz (Lengyelország), Zágráb (Horvátország); Entrée, Bergen (Norvégia), Skape Gallery, Szöul (Dél-Korea); Sirin, Koppenhága (Dánia). A közelmúltban jelölték a C/O Berlin Talent Award 2021 díjra. A kollázs, a sötétkamrás fotográfia és a nyomatkészítés technikáival dolgozó művész legújabb munkái a személyes emlékek, a költészet és a hagyományos kézműves alkotás elemeiből szövődnek egybe, melyeket áthat az alkotó dél-koreai öröksége, a rejtett és nyilvános terek iránti érdeklődése.

André Viking (1989, Dánia) jelenleg Koppenhágában (Dánia) élő és dolgozó képzőművész. A Copenhagen School of Film and Photography elvégzése után, az International Center of Photography alkotói mesterképzésére járt, ahol igazgatói ösztöndíjban részesült. Jelen művészi gyakorlatában a fotográfiát eszközként használja arra, hogy megvizsgálja és kétségbe vonja elképzelésünket arról, hogy egyetlen valóság létezik. Művészi tevékenységét 2014-es diplomaszerezése óta ösztöndíjakból és támogatásokból finanszírozza, továbbá számtalan díjban is részesült. Számos nemzetközi kiállításon szerepelt, többek között például: Fotografisk Center

Copenhagen (DK). She was recently nominated for CO Berlin Talent Award 2021. Working across collage, dark room photography and printmaking, her most recent work is weaved together of elements from personal memories, poetry and traditional craft making influenced by her South Korean heritage and interest towards in-between-spaces of the hidden and revealed.

André Viking (b.1989, Denmark) is a visual artist currently living and working in Copenhagen, Denmark. After graduating from Copenhagen Film and Photography School, he completed the Creative Practices Program at The International Center of Photography, where he was awarded a Director's Scholarship. In his current practice, he uses photography's authority as a tool to investigate and challenge our idea of a singular reality. Since graduating in 2014, his practice has been grant-funded and he has been the recipient of numerous grants and awards. His work has been included in exhibitions worldwide, including Centre of Photography (DK), Filter Space (US) and Galerie Binome (FR). His work can also be found in print, in publications including *Mercuria Magazine*, *Der Greif* and *The Eyes Magazine*. These various forms of exposure have allowed his work to have a voice in the contemporary critical dialog of his medium, while he continues his practice.

[Fotográfiai Központ] (Dánia), Filter Space (USA) és Galerie Binome (Franciaország). Munkái nyomtatásban is megjelentek, olyan kiadványokban, mint a *Mercuria Magazine*, a *Der Greif* és a *The Eyes Magazine*. A különböző megjelenési felületek lehetővé teszik számára, hogy részese legyen a fotográfia médiumával kapcsolatos kortárs kritikai párbeszédnek.

Eric Lawton (1992, USA) Brooklynban élő művész és kurátor. Elvégezte a New York-i Egyetem Tisch Művészeti Iskola művészeti alapképzését, és számos kiállítása volt már Európában és az Amerikai Egyesült Államokban. Társkurátora volt az önárckép műfajában alkotó kortárs művészeket bemutató *Discursive Selves* [Diszkurzív ének] című kiállításnak a New York-i (USA) Westbeth Galériában (2017), valamint a 2019-ben Rigában (Lettország), az ISSP Galériában rendezett *Valley of the Strange* [A furcsaság völgye] című kiállításnak, amely az idő határait és a hétköznapi széthullását vizsgálta. A közelmúltban mutatták be munkáit a *Haphazard Paradigm* [Véletlen paradigma] című kiállítás (kurátor: Wardell Milan), a Brooklynban (USA) megrendezett *Re:Art Show* csoportos kiállítás keretében.

Eric Lawton (b. 1992, United States) is a Brooklyn-based artist and curator. He holds a BFA from NYU-Tisch and has exhibited across Europe and the United States. In 2017, he co-curated *Discursive Selves*, a survey of contemporary artists working in self-portraiture at Westbeth Gallery in New York (US), as well as *Valley of the Strange*, an exhibition exploring the boundaries of time and the disruption of the ordinary at ISSP Gallery, Riga (LV) in 2019. Most recently, his work was shown in *Haphazard Paradigm*, curated by Wardell Milan at *Re: Art Show* in Brooklyn (US).

Köszönetnyilvánítás

PARALLEL Európai Fotográfiai Platform

A 2017-ben létrehozott **PARALLEL** – Európai Fotográfiai Platform kreatív szervezetek hálózata, melynek célja alkotók és intézmények közötti kulturális kapcsolatok létrejöttének támogatása, valamint mentorálási és bemutatkozási lehetőségek biztosítása Európa-szerte. A hálózat kiterjedt mérete és változatos profilja lehetővé teszi, hogy a kreativitás ösztönzésére irányuló projekt széles körben és termékeny közegben jöjjön létre. A program kétfázisú munkafolyamatként, ciklusokban valósul meg: **Kreatív útmutatás** – az új alkotók kiválasztása, tutorálása, kurátori segítése, és az egymástól tanulás ösztönzése; **Kiállítási platform** – a kiállítókat, egyetemeket és művészeti iskolákat tömörítő, széleskörű kiállítói hálózat felállítása.

A PARALLEL tizenhét tagintézményének egyikeként a Capa Központ számos program szervezésében sikerrel működött közre, 2021-ben pedig otthon ad a negyedik ciklus záró, a *Koholt és törekény jövő* és az *E világból való—Elképzelt alternatív kartográfiák* című kiállításainak. E két kurátori projektben 11 fiatal művész alkotásai reflektálnak a záró ciklus hívószavára: „**változó idők: művészet egy új világban**”. Ezek a feltörekvő médiaművészek különbö-

Acknowledgments

PARALLEL European Photo Based Platform

Created in 2017, **PARALLEL** is a network of creative organizations that aims to facilitate cross-cultural exchanges between creators and institutions and to provide mentoring and showcasing opportunities across Europe. The large and diverse nature of this network ensures a wide geographical spread and provides fertile ground for fostering new dialogues, sparking fresh ideas, and helping to boost creativity. The work process is implemented in two phases in annual cycles: **Creative Guidance** — selection, tutoring, peer learning, and curatorship for new creators; and **Exhibition Platform** — a wide exhibition network engaging exhibitors, universities, and art schools.

As one of PARALLEL's seventeen participant institutions, the Capa Center has contributed to organizing several programs, including the closing exhibitions of the cycle, *A Forged and Delicate Future* and *Of this World — Envisioning Alternative Cartographies*. In these two curatorial projects, works by 11 young artists reflect on the final cycle's guiding thematic framework *Changing Times: Art Facing a New World*. Using different media and

ző médiumok és kreatív stratégiák segítségével vizsgálják, hogyan járulhat hozzá a művészet egy fenntarthatóbb, pandémia utáni jövőhöz.

A PARALLEL a Lisszabonban működő Procur.arte kulturális szervezet tervei alapján és vezetésével jött létre, az Európai Unió Kreatív Európa Programjának támogatásával.

Eric Lawton szeretne köszönetet mondani a következő személyeknek rendíthetetlen támogatásukért és figyelmes visszajelzéseikért:

Maya Ward, Boronyák Vivien, Gellér Judit, Mucsi Emese, Daphne Takahashi, Jane Cavalier, Katherine Lawton, Richard Lawton és az egész Parallel család.

Minden jog fenntartva. A kiadvány egyetlen részes sem másolható le engedély nélkül. Minden kép a művészeket illető szerzői jogi védelem alatt áll, a képekről kizárólag a művészek és/vagy a képviselőik engedélyével készíthető másolat.

A projekt finanszírozását az Európai Bizottság támogatta. Ez a kiadvány kizárólag a szerzők véleményét tükrözi, és a Bizottság nem tehető felelőssé az abban szereplő információk bármilyen jellegű felhasználásáért.

creative strategies, these emerging lens-based artists explore how art can contribute to a more sustainable post-pandemic future.

PARALLEL is supported by the European Commission's Creative Europe Programme, and designed and led by Procur.arte, a Lisbon-based cultural association.

Eric Lawton wishes to thank the following for their unwavering support and thoughtful feedback:

Maya Ward, Vivien Boronyák, Judit Gellér, Emese Mucsi, Daphne Takahashi, Jane Cavalier, Katherine Lawton, Richard Lawton, and the whole Parallel family.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced without permission. All images are © the artists, reproduced only with the permission of the artists and/or their representatives.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Impressum

Robert Capa Kortárs
Fotográfiai Központ

Kurátor Eric Lawton
Szöveg, szerkesztés Eric Lawton
Fordítás Kosztyu Zsolt
Lektorálás Boronyák Vivien, Gáspár Balázs, Gellér Judit, Mucsi Emese
Fotók © Gustavo Balbela, © Elsa Gregersdotter, © Andrej Lamut, © Ida Nissen, © André Viking
Grafikai tervezés Kosnas Robin

Nyomda Hurrikan Press

Felelős kiadó Kőrösi Orsolya
ügyvezető igazgató

© Robert Capa Nonprofit Kft.
1065 Budapest, Nagymező u. 8.
+36-1-413-1310
info@capacenter.hu

Impressum

Robert Capa Contemporary
Photography Center

Curator Eric Lawton
Text, editing Eric Lawton
Translation Zsolt Kosztyu
Proofreading Vivien Boronyák, Balázs Gáspár, Judit Gellér, Emese Mucsi
Photos © Gustavo Balbela, © Elsa Gregersdotter, © Andrej Lamut, © Ida Nissen, © André Viking
Graphic design Robin Kosnas

Print Hurrikan Press

Publisher Orsolya Kőrösi
managing director

© Robert Capa Nonprofit Ltd
1065 Budapest, Nagymező u. 8.
+36-1-413-1310
info@capacenter.hu

UÁLTÓZÓ IDŐK CHANGING TIMES

KOHOLT
A FORGED

TÖRÉKENY
DELICATE

ÖVÖ
FUTURE

Gustavo Balbela

Elsa Gregerdotter

Andrej Lamut

Ibs Nissen

André Viking